pag. 702.

sest se ees sull ja selwas rand sida tööd tetten, ja ma annan sulle ka weel andi. sellepärast et sina ei itse tööd mulle selles sulki tainb wet alide andnut, aga nüüd ma itlen sulle sõna et sunnadamine ans ellse saanu, ja sis tuleb wõrk saris-tamine sui weel pääle see õõwa sida riigi ette tulenna, waene Britz alli nii ärä ja heitinu sedä wasta maadi läinist et sõnelemines: wõimatus pai, seni sui ei se õõwa mes Aadu ära wõnü alli.

Ja mõtles ta, mes ma nüüd pidin sull tegema et ma pääsiksse mõrdsuse eest anna sakli annuda Aadagile ärä surgi. — sis läks ta täiest päiwal jällele tagasi kõigi Aadu juure ja täitse teda pälleti: uttsindä oleuat ja leiwa lugusi laulwat. — sis itles Britz annas Aadagene sina nüüd selle õõwa mõrdsuse eest es temäst weel ilmas ka sawemp nüüd olema, Aadu lubas seda ruttu, ja Britz läks ärä.

Ja sui se õõwa mes õõde tulli. sis nüüd Aadu temäst, oh ütle annuda sina ka mulle ses sinust ka sawemp maa pääl nüüd olema. sis itles temä, ja-ees sõll, sõel sangel ilma pääi weenk ütse suusa jalega täis, see ans minust palju sawemp, — ja sis pärisse Aadu Britsile sõõs seada, et temäle sää seletä ses temäst sawemp ans, nimes, õõe ütse nõud adangu aujal Britz sinnä tõhiõälle tulli, sis joosti Aadu temä ligi ja ütlesdas et sangel ilma pääi ligi ans suusa jalega täis ses temäst sawemp ans,

Britsil es ja nüüd nüüd näen sui waija minnä selle tõõle peräst et see temä puunu läägi, ja sui ta ja nii wõõra teed alla ära lännä et sinewä nahas kahtma sis wõt temä anna laud lina wälla laudas maha ja itles nüüd tulba sõõs sõõma ses iste näpüne ans, nimes nüüd tulli mõtlest sinn sõe sõõ rahi wälla ja astewa rahi temä mano sõõmä, ja temä es seela neid, ja eõõnits sei ni wõõra sui riäki kahtle sis Britsi anuma teed temäsies. ja lubasi ids Britsi meeles pidada. Britz mähkis anna laud lina sõllas sulli pand. pako, ja wõõras ütse anuma pääle teed edesi minemä —

pag. 703.

ent sui temä jällele wõõsk sõõsis ärä wõõra ja sinewä ra nahks kahtma. sis ütse ta maha pukkama, nimes wõt anna laudas nõtt. pealt wälla laadas mata, ja itles. tulge nüüd sõõma sõõl õõle õhe ans, ja sis tulli sinewa ütsaast palju rahwasse wälla, ja astewa temä sinnale sõõma, ja sui täis olli sõõmis pasan sis Britsi egants sinale pool, ja tensiwa lahkal Britsi sõõmaja eest. ja lubasi teda ka ütse sinn kõdes anda. sis Britsi Aadu ra ütles wõt anna laud lina magit ärä ja läks edesi minema, sallilden ja sõõden ütse pälh suusa jalega tõõsa pool, sõõst mäni terse temäle jutustada, ja mäni es teadnu ka sudendi pellest tõõsest ent sis olli pik, ja Britz sia pealt es sõe, sis nagias temä jällele sinewa kahtma, ka ütse mata ütte sinn otse wõt laud lina peast wälla ja laotas maa pääle sõõe pääle sis tõõs-sugutse sõõsi ilmusi. ja Britz naije ei sõõde palju olli, ninn sõeja temä ütsinda, sis ütlel temä sõõä kelisa, tulge sõõma ses ennem sinewä kahk, tuldi oija naije temä ümber kenda oga sõõmä tuljek es nüe sedäsi; sui ennem sõõaga kaetudes sõõe ütte sinew õõer wahin, ninn sinew ratsas lennas pilwe pealt temä sõõmale sõõmä, sinew ukse ratsas sis ütles täis Britsi kuuest, ja sõõtas sis sinewa laojale, ninn tõõsi kenda õõe pääle, ses weel Britz nüüe timmanise sõõma pensä kenda,

Pääle sõõmise tõõsi Britz ütles ja nagias ennem sõõ edesi minemä, ninn nütte nähtmise, ja pälse naije peräst sõe ta ra nüünade sõõmä ses se sõõde sõõsa tõõ olli, — sõõl es kõõnä temä kenda wõõnelikst sedasi sellele kõnelda ehe wõõra sui üts wana mees õõne, sõõe tõõst ütsi temä ses sis ans ka ütte sõõõe sõõsa tõõõe, ses nüeja kõõna ütlelles ülles, sis ütles wanamees sui ans sell ratsteiskõnnend tõõ wõõse ja neist täide tõõemp ans se sõõde sõõsa, sis ütles Britz alge tõõ ja antse mulle sida tõõõe peanis sõõnis, ütte pärka wõõllema sedinä, sis ütles wanamees, ja wõõt sell sõõe sõõja, ent ennem sõõõ õõõõ sõõõ ka se eest mees kahsõõ õõõõma, ja neid ega adangu sõõõ sõõ ojenu. aga sui ja ütlesi mõõsa jõõtak. sis ei se sõõ witte sida tõõõa kendale.

Tõõsi sõõwäl sui Kammaag sui. sis sui wanamees Britsi tõõ tõõele, ja ütles, ma nüüd ma tõõsen kahkest wõõllen